

Taner Akçam: Ermeni ders kitaplarında 1915 (4)

Posted on 07/12/2014

ERMENİLERİN BÜYÜK FELAKETİ (MEDZ YEĞERN)

[Türklerin savaş sonrası planının, Batı Ermenistan'ını Türkiye sınırları içine katmak olduğu söyleniyor.]

9) “Türkler, Avrupa’dan atıldıktan sonra, yeni bir Türk vatanının yaratılmasını en başta halledilmesi gereken sorunları yapmışlardı. Ve ilk iş olarak Ermenistan bu “vatan”larının sınırları içine alındı.” (Sayfa 120)

10) “Batı Ermenilerinin yok edilmesi planı, Osmanlı Türkiye’si tarafından Birinci Dünya Savaşı’na resmen girmesine kadar olan sürede, devlet tarafından geliştirilmiş ve uygulanır hale getirilmiş olduğu inkâr edilemez bir gerçektir.” (Sayfa 120)

[Soykırımın nedenleri arasında ekonomik nedenlere özel bir ağırlık veriliyor.]

11) “Ermeni Soykırımı’nın nedenleri arasında ekonomik etken de önemli bir rol oynamıştır. Ermeni sanayicileri ve para sahipleri girişimcilikleri ve doğal yetenekleri sayesinde büyük sermaye biriktirebilmişlerdi. Ermenilerin yok edilmesiyle Türkler istenmeyen rakiplerden kurtulma ve onun parasal ve maddi varlığına sahip olma imkânını elde ediyorlardı.” (Sayfa 120)

[Soykırımın nasıl organize edildiği konusunda şu bilgilere yer veriliyor:]

12) “Büyük Felaket (Medz Yeğern): Ermenileri ortadan kaldırmaya yönelik Türk devlet politikası, dünya savaşının ilk iki yılında tüm Batı Ermenilerine uygulandı. Ermeni Soykırımı’nın bu evresi tüm insanlık tarafından Büyük Felaket olarak bilinir.” (Sayfa 122)

13) “İmparatorluğun Ermeni nüfusunun ortadan kaldırılmasını kolaylaştırmak için Türk yetkililer ilk önce Ermenilerin savaşma yeteneği olan potansiyelini yok etmeyi kararlaştırdılar. 18-45 yaşları arasında 300.000’den fazla Ermeni Osmanlı Ordusu’nda silah altına alındı.” (Sayfa 122)

14) “Ekim 1914’te ilk tutuklamalar yapıldı bile. Zeytun’da Nezaret Çavuş feci şekilde işkence edilerek öldürüldü. Kasabanın 60 ve çevre köylerin 30 göze batan Ermenileri tutuklanırlar. Cevdet Bey 1915 Nisan başlarında Van’da büyük yetkiye sahip olan İskhan, Vramyan ve başkalarını pusuya düşürerek hesaplarını gördü.

Ermeni yönetici güçleri ve entelektüellerine en büyük ve beklenmedik darbe imparatorluğun başkentinde vuruldu. 11 Nisan’da (yeni takvimle 24 Nisan’da) 1915’te ve ondan sonraki birkaç gün içinde İstanbul’da, polis, önceden hazırlanmış listelere göre, Türk resmî verileriyle 2.300’den fazla insanı tutukladı.” (Sayfa 123)

15) “Jön Türk Hükümeti’nin emri uyarınca Ermeni sürgünler Ras ul Ayn, Deyr ez Zor, Rakka vb. Mezopotamya ve Suriye’deki toplama kamplarına sürülüyorlardı. Jön Türk yetkilileri Ermenilerin, özellikle çocukların İslamlaştırılmasına çok önem veriyorlardı... Türk Hükümeti’nin emriyle, sürgün yerlerinde sağ kalmış olan Ermenilerin bir kısmının ortadan kaldırılmasına başlandı.

Böylece, Ermenilerin Büyük Felaketi Ekim gerçek anlamda 1914’ün sonunda başladı ve 1916’nın yazına kadar sürdü. Batı Ermenistan’da ve İmparatorluğun diğer vilayetlerinde yaşayan 2,5 milyon Ermeni’den 1,5 milyondan fazlası Medz Yeğern’e kurban oldular. Jön Türkler Ermenistan’ı Ermenisiz bırakma şeytani planlarının temel kısmını hayata geçirdiler.”

(Sayfa 124)

ERMENİ SOYKIRIMI'NIN TANINMASI SÜRECİNİN BAŞLAMASI

[Soykırım sonrası süreç üzerine şunlar söyleniyor:]

15a) “Büyük Felaketin Sonuçları: Büyük Felaket yalnızca Ermenilere değil, uluslararası uygarlığa karşı işlenmiş ağır bir cinayettir. Ermeni Soykırımı yalnızca Batı Ermenistan’da kalmayıp, Osmanlı Türkiye’sinin Ermeni yoğunluklu tüm yerleşim alanlarında uygulanıyordu.” (Sayfa 126)

15b) “... Günümüz Türk tarihçi ve siyasetçileri, Ermeni tehcirini savaş şartlarından kaynaklanan vazgeçilemez bir önlem olarak açıklıyorlar. Ama Arap çöllerine sürülen Batı Ermenilerinin vicdansızca katledilmeleri, tehcirin amacının Ermenilerin ortadan kaldırılması olduğunu kanıtlamaktadır.” (Sayfa 127)

16) “Jön Türklerin elebaşlarından Talat’ın terbiyesizliği, Amerikan elçisi Morgenthau’ya, Osmanlı uyruğu Ermenilerin Amerikan bankalarındaki sigorta poliçelerini talep etmeyi önermeye kadar gitti.” (Sayfa 127)

[1918, savaş sonrasında, İstanbul’da İttihat ve Terakki mensuplarına yönelik açılan davalar hakkında şu yorumlar yapılıyor:]

17) “... Türk Mahkemesi bile Jön Türklerin ağır suçunu kabullenmek zorunda kalmıştı. Mahkeme kararı 5 Temmuz 1919’da açıklandı.” (Sayfa 129)

18) “Böylece, politik- hukuksal açıdan Ermeni Soykırımı’nı tanıma açısından ilk ciddi adımı Türk Hükümeti kendisi atmış oldu.” (Sayfa 129)

19) “15 Mart 1921’de Berlin’de Sagomon Tehleryan Büyük Felaket’in en başlıca sorumlusu Talat Paşa’nın idam cezasını gerçekleştirdi.” (Sayfa 130)

[Türk-Ermeni ilişkilerinin geleceğine ilişkin şu önerilerde bulunuluyor:]

20) “Günümüzde Ermeni-Türk ilişkilerinin geleceği, Türk halkının kendisinde Ermeni Soykırımı’nı tanıma ve mahkûm etme gücünü bulmasına çok yakından bağlıdır. Ama birbirini izleyen hükümetlerin faaliyetleriyle devlet ve siyaset adamlarının açıklamaları, Türkiye’nin resmî duruşunun temelinde inkâr ve reddetmenin olduğunu kanıtlamaktadır. Öte yandan, Büyük Felaket’ten kurtulan Ermenilerin nesilleri ve genellikle tüm Ermeni halkı, yalnızca soykırımın tanınması için değil, aynı zamanda hak edilen tazminat ve birleşik Ermenistan’ın yeniden kurulması ulusal amacı için mücadeleye devam ediyorlar.” (Sayfa 130)

Alıntılar bu kadar; genel bir değerlendirmeyi de sonraya bırakalım.

Kaynak: Taraf.com.tr